

LO CERÇ

Revista informativa de l'Associació Excursionista "La Picossa"

8 d'Abril.- Open Bloc d'escalada al rocòdrom lo Portalet i jornada de Portes Obertes.-

Una vegada més, podrem gaudir de l'espectacle vertical, la dansa del vertigen, que escenifiquen els nostres consocis del rocòdrom "Lo Portalet". I no tant sols això, també podrem provar la nostra agilitat i el nostre equilibri, veure aquesta instal·lació complexa i misteriosa que permet, a base d'entrenament, defugir la força de la gravetat. Els nostres consocis escaladors, ens han preparat tota una festa amb bon ambient i un potent "picoteo" que ens permeti gaudir d'una tarda diferent i conèixer l'esport de l'escalada, un esport que sobrepasa la simple lluita física i entra en una dinàmica de disciplina i control més propi de la religió més estricte, però a diferència de les religions, aquest és un divertiment, un tu a tu amb les pròpies pors i amb les pròpies limitacions, però també és un esport on nosaltres posarem el nostre límit i les nostres metes. No perdeu l'ocasió de conèixer i gaudir d'aquesta jornada, que de ben segur no deixarà a ningú indiferent.

Horari: Començarà a les 17:30 al rocòdrom ubicat darrera del pavelló esportiu i piscina coberta. Hi hauran preparades vies de bloc de diferent dificultat per a petits i per a grans i tothom que vulgui podrà provar-les.

9 d'abril 2017.- Un tomb a la parceleta: l'Excursió del Terme.-

Potser ens semblarà impossible, però encara podem trobar racons i viarans poc trepitjats a la zona de Sant Jeroni, rutes secretes que solquen l'aspra solitud de la cubeta de Sant Jeroni, aquesta mitja-lluna que clou un micro-clima especial entre la Penyarroja, La Picossa i Sant Jeroni. Per aquí iniciarem les nostres passes buscant racons i travessant antics conreus per assolir la carena i creuar la vessant, tot abocant-nos a la vall de l'Ebre, d'omnipotent paisatge, per gaudir de les vessants assololades de la solana. Després retornarem a la recòndita cubeta, on un corriol escorredís i matusser ens menarà per espais salvatges a les ermites sota

l'ombra dels xiprers centenaris, lloc on tindrem a disposar el ja tradicional:

VERMUT DE L'EXCURSIONISTA

On ens podrem relaxar tot prenent unes begudes ben fresques i recuperant forces amb unes bones viandes, mentre comentem i departim sobre tots els temes que siguin del nostre interès. Un petit espai destinat a la bona companyonia i a refer relacions amistoses entre socis i forans.

Lloc i hora de sortida: A les 9:00 del matí de l'ermita de Sant Jeroni. Cal ser puntuals.

9 d'Abril 2017.- Projectió audiovisual i taula redona.-

Avui estem acostumats a etiquetar l'escalada i l'alpinisme com a "esports de risc", llavors, com qualificariem aquells primers escaladors que amb un material del tot insuficient, sense cap suport i amb un total desconeixement de la bestia a la que s'enfrontaven, es llençaven a l'aventura passant penalitats i en les condicions més dures i estremidores?. Un document colpidor, detalla aquest esforç i aquesta lluita que porta no tant sols al cim de la muntanya, també porta a la llibertat i al propi coneixement, a l'equilibri personal i al coneixement dels límits possibles. No estem parlant d'una raça d'herois o d'inconscients, estem parlant d'humans mortals i amb les seves limitacions que afronten un repte vital per a superar-se, tot passant pel rosari de dolor de la incomprensió social, la lluita contra els elements, el rebuig de la paret, les pròpies pors i sobretot, la confiança amb els companys d'escalada.

Cal tenir un esperit lliure, una ment oberta i un amor no correspost amb l'aventura i l'exploració, unes condicions que cada dia son més difícils. Per això et sentiràs molt prop d'aquests escaladors i molt lluny en el temps. No te la perdís, després de la projecció, farem una mica de taula redona per parlar dels diferents aspectes de la pel·lícula que hagin

pogut cridar la nostra atenció.

Lloc i hora de l'esdeveniment. A les 19:00 al Centre Cívic la Magdalena (també Sala de Plens de l'Ajuntament), és preveu una durada de dos hores.

14 de maig. - MONTSERRAT. La Muntanya sagrada, un recorregut per Les Agulles, els fantasmes de pedra.-

Després de molts anys TORNEMA MONTSERRAT, però anem a la Regió de Les Agulles, el paradís dels escaladors montserratins. Les agulles de conglomerat que fistonegen aquest espai entre el cel i la terra, son com fantasmes de pedra que clamen a la cel, un laberint de gris i verd que s'escola escadusser per sota de penyals amb noms tant suggerents com La Cadireta, La Foradada, La Bola de La Partió, el Lloro,... un joc sinuós que combina paisatge, panoràmiques i aquest vel ascètic i misteriós que fan que aquestes muntanyes no deixin indiferent a ningú, un joc en que tots podem intentar endevinar el perquè de cada nom que reben aquests penitents de pedra. La ruta que ens suggereix la Mercè Tost, és una ruta senzilla que en uns 7,5 quilòmetres de recorregut i 650 metres de desnivell, ens passeja per aquest espai muntanyenc tant singular.

Lloc i hora de sortida.- Sortirem a les **6:00 del matí de l'estació d'autobusos**. A causa del llarg desplaçament, haurem de matinar més del que és normal. Si tenim prou assistència llogarem un autobús, sinó, anirem amb els cotxes particulars. És per això que us demanem que us inscriviu tots els interessats en l'excursió. Per si a algú l'interessés aprofitar el transport i anar a visitar Montserrat sense fer la caminada, també està previst, no hi ha cap problema i el conductor de l'autobús s'adaptaria a les necessitats de tots.

INSCRIPCIONS: Montserrat i Lluís als telèfons 977 400 720 (La Creu Blanca, hores laborals), al 977 401 989 (particular) i al 657 783 922 (Lluís). *Als dos últims telèfons, abstenir-se a l'hora de la migdiada.*

18 de juny.- Camins de Sirga oblidats entre Miravet i Benifallet.- Els antics camins de sirga, trespaven sempre a peu de riu, vora l'aigua i molts cops per dins de l'aigua. Eren rutes de comunicació que solcaven les ribes fangoses i obligaven als sirgadors a un esforç inhumà, arrastrant tones de mercaderies aigües amunt, patint

l'atac dels insectes, suant amb esforç la mins paga que rebien i, això sí, envoltats d'un paratge natural excepcional i d'una bellesa particular i corprenedora. Nosaltres farem un sentit homenatge a aquests homes durs, esquerps i malparlats, que van moure amb la seva musculatura, l'economia de les nostres terres. Aquesta ruta que ha pensat i decidit el nostre consoci Josep M. Escoda, surt de Miravet, tot resseguint la riba per anar a trobar el GR99 i endinsar-nos en l'espectacular Pas de Barrufemes, l'acinglerat i esquerp portal del riu a la Ribera d'Ebre. Seguint el GR99, arribarem al Pont del Llaguter que travessarem per seguir en ascens la seva riba esquerra en principi seguint el GR7 i quant aquest s'enfila cap a Rasquera, nosaltres seguirem vora la riba, connectant masos i conreus per aconseguir el pas de barca de Miravet que ens retornarà a Miravet i a un merescut descans. Es tracta d'una ruta força llarga, que calculem en uns 23 Km., encara que té poc desnivell, és un recorregut exigent i per tal de poder fer-lo amb calma i sense rebentar a ningú, serà una excursió de tot el dia i caldrà portar esmorzar, dinar i molta aigua. Aconsellem un calçat còmode però adequat per caminar, roba lleugera i transpirable, crema de protecció solar i un bon barret. Serà una experiència molt especial que molt poca gent ha fet mai,

Lloc i hora de sortida.- En aquesta ocasió, ens trobarem a l'Arenal de Miravet, a les 8:00 del matí, procureu ser puntuals, penseu que les primeres hores del matí son més fresques i val la pena d'aprofitar-les.

Recomanacions.- Calçat còmode per caminar, aigua en abundància, crema solar i repel·lent d'insectes (mosca negra).

8 de juliol.- La Nocturna Picossera.- Un clàssic és això, un acte que es repeteix any rere any. Però la nostra ascensió nocturna a La Picososa, depassa el mer fet d'un acte repetitiu, per convertir-se en un acte social, on la fresca d'una nit d'estiu i la bona companyia, es conjunina per fer que un bon grup de Picosseros, passin una bona estona tot xerrant i contemplant aquest magnífic cel estrellat que ens ofereix la lluna plena de juliol. Una bona

excusa per acabar amb un sopar a la fresca, amb el tradicional pa amb tomaca i els embotits pertinents, amb una bona beguda fresca i també amb l'habitual síndria i meló ben fresquets, que acaben tancant un àpat de luxe.

Inscripcions: Per a poder fer previsions per la quantitat de menjar i de beguda, us demanem que us apunteu a la sortida. Ho podeu fer trucant als números 977 401 989 i 977 400 720 (pregunteu per Montserrat o Lluís). També ho podeu fer al correu lapicossa@gmail.com. [El preu per als socis és de 5 euros i per als no socis de 7 euros.](#)

Sortida: A les 21:00 de l'Ermida de Sant Jeroni.

RECOMANACIONS

- ▶ **MOLT IMPORTANT:** Totes aquestes activitats es desenvolupen en ambient muntanyenc potencialment perillós, per tant es obligatori anar ben calçat i amb l'equipament adequat a l'època de l'any. L'organització es reserva el dret de negar la participació a aquells que no vagin adequadament equipats. En compliment de la normativa vigent, es facilitarà l'assegurança federativa temporal, al preu de 5,00 euros a tots aquells que no estiguin federats. Per a qualsevol consulta sobre les excursions i els actes programats en aquest butlletí, truqueu als telèfons 977 400 720 i 977 401 989, i pregunteu per Montserrat o per Lluís.
- ▶ A través de la nostra pàgina web www.lapicossa.org, podràs estar puntualment informat de les modificacions i incidències dels actes programats, tanmateix si no reps els nostres correus electrònics o no ens has facilitat la teva adreça electrònica, escriu un mail a lapicossa@gmail.com. D'aquesta manera estaràs convenientment informat. Us recordem que segons la normativa vigent, els propietaris de gossos, els heu de portar lligats. Si més no, cal que sigueu responsables dels mateixos.

Ens trobaràs a les nostres noves instal·lacions, al polígon industrial "LES PORTES DE TORTOSA", a la carretera de Tortosa a l'Aldea a 20 metres del Decathlon. 600 m2 dedicats a la muntanya. VINE!!!

L'anomenada **PRIMAVERA CULTURAL** de Móra d'Ebre, marca l'aniversari de l'Associació Excursionista La Picossa. El dia 23 d'abril de l'any 2001, en plena jornada de Sant Jordi, es presentava públicament el que llavors era un projecte i avui és una realitat que porta setze anys desenvolupant-se i consolidant una forma de fer muntanya i viure l'entorn natural.

Des del primer moment, l'objectiu està clar: **“Com a fita més important que ens marquem, és l'apropament a la muntanya de tota persona que pugui estar interessada, començant sempre des de baix, i progressant sempre que la nostra preparació ens ho permeti”**. Aquestes paraules, ferma declaració d'intencions, les podem llegir a la revista **Lo Cerç** nro. 00, el primer exemplar d'aquest butlletí que teniu a les mans. Així doncs, ara toca fer balanç, repensar i catalogar tota la nostra activitat, tal i com fem cada any, buscant els possibles errors i sobretot com millorar i adaptar-nos als nous temps, sense perdre de vista la nostra “fita” inicial.

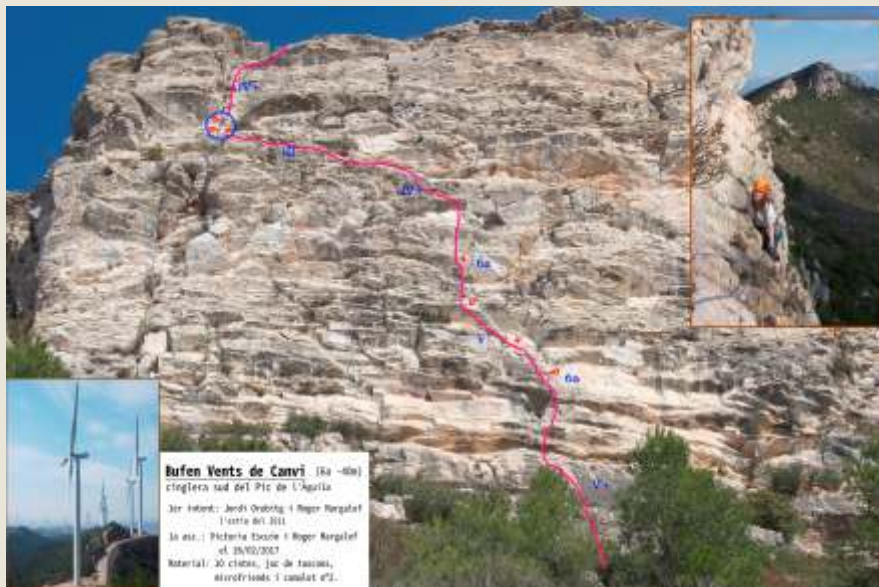
Seguint aquest concepte, hem donat des de sempre tot el suport i ajuda que ha estat al nostre abast, a aquelles iniciatives, que relacionades amb la muntanya, han sorgit a la nostra població. Normalment sense esperar res a canvi, tant sols per complir amb el nostre objectiu fundacional i també per promocionar activitats que tenen projecció arreu de Catalunya i promocionen el nostre territori i la nostra comarca. Però també hem donat suport i ajuda a tots aquells socis que han volgut progressar, marcant-se objectius més importants que sobrepassen l'excursionisme planer i s'endinsen en diferents esports de muntanya que exigeixen més tecnificació, més esforç, més compromís i més planificació. Així, molts socis nostres han avançat assolint cims del Pirineu, aconseguint marques i podis en curses especialment dures i escalades més difícils.

En aquest context, hauríem de remarcar l'esforç dels companys organitzadors de **La Cursa del Camí de Sirga**, que promouen una nova entitat per gestionar una cursa que s'ha fet gran i que cada cop exigeix més dedicació. Uns amics, que treballen moltíssim per aconseguir dur a terme la competició i que compten amb tot el nostre suport i la nostra ajuda, com a socis “picosseros” i com amics que treballen per difondre les excel·lències del nostre territori.

També dins del mateix context, farem una menció molt especial en favor dels nostres consocis del **rocòdrom**, Una gent que practiquen una modalitat d'esport de muntanya de molta dificultat i amb un cert risc, una dansa vertical, en que l'equilibri, la força i la serenitat, son la religió que porta al cel de la pròpia superació. Avui, el **Carles Masià** i el **Jofre Saladié**, revitalitzen el rocòdrom, punt de trobada i entrenament per a tots aquests escaladors que dia rere dia augmenten. Han aconseguit una activitat constant i sobretot estan aconseguint que una colla de brivalls entrenin un cop a la setmana, llavor de futur i fòrum d'educació personal, on l'equilibri físic es transmet des de l'equilibri mental. Si ho voleu provar, si us interessa veure-ho o si senzillament voleu estirar una mica la vostra musculatura, no ho dubteu, poseu-vos en contacte.

Encetem una nova secció en aquesta revista, on farem un recopilatori de les vies d'escalada que s'han obert en el nostre terme. Gràcies al Roger, aventurer, escalador i soci de La Picossa, que ens anirà ressenyant i explicant de la manera tant acurada que podreu veure en aquest article, amb fotografies del seu fons documental. Una magnífica feina que aviat trobarà reflex a la nostra pàgina web, on quedaran exposades per als que les vulguin consultar i repetir.

RESSENYES DE VIES D'ESCALADA DE MÓRA D'EBRE

Bufen Vents de Canvi (6a - 40m)

1a ascensió: el 26/02/2017 per Victoria i Roger. Es comença a obrir una tarda d'estiu del 2011 per Jordi i Roger.

Estat: Parcialment equipada amb claus i espits. Reunió equipada amb un parabol i dos claus. 1r llarg de 30m, 2n llarg de 10m.

Material recomanat: 10 cintes, joc de tascons, microfriends i camalot nº2.

Situació: Es troba a la paret més alta del conjunt de la cinglera sud del pic de l'Àguila. Per arribar-hi, prendrem el sender que surt planejant cap al pic de l'Àguila des del coll on es troba l'aerogenerador més oriental. A l'altura de la paret, ens enfilem cap a través fins al peu de via. (5minuts)

Orientació: Sud.

Descripció: La via va a buscar el terreny més fàcil per atacar la immensa muralla que conforma aquesta paret. Es comença escalant una placa per anar a buscar un desplomet fissurat que ens serveix per autoprotegir-nos, i després de superar-lo i continuar una mica més amunt, ens desviem a l'esquerra per terreny més fàcil. Ens preparam per superar, ara sí, un desplom de veritat, que ens exigirà potència física i

després anirem traçant el camí més evident cap a l'esquerra en busca de la feixa que ens durà a la gran plataforma on hi ha la reunió. El balcó és privilegiat per les seves vistes a tota la cubeta de Móra, i no som els únics animals que en gaudim, ja que les cabres del terme també l'utilitzen per refugiar-se. El segon llarg, no té misteri, es tracta de seguir el diedre fissurat fins al cim, on per assegurar al company de cordada ho farem amb el propi cos ja que no hi haurà reunió. S'ha fet cadascun dels passos en lliure, però no s'ha encadenat encara el primer llarg. El perquè del nom de la via: En al·lusió als aerogeneradors instal·lats que aprofiten el vent per generar energia elèctrica.

El canvi de paradigma d'utilitzar recursos fòssils(perquè han de ser combustibles?), limitats, i amb un greu impacte ambiental (si són cremats o fissionats) per la vida humana a la terra d'avui, demà i el futur com són l'urani, el carbó, el gas... a utilitzar recursos renovables per auto abastir les necessitats energètiques de la humanitat. Tot i ser un canvi en la forma, no és un canvi en el fons, ni l'energia serveix per abastir exclusivament l'entorn ni la propietat és local.

SANTA AGNÉS DE CARDÓ, L'ÚLTIMA ERMITA

Història. Construïda l'any 1622, gaudia d'una fama excepcional, tant per l'excel·lent paisatge que es gaudia de les seves finestres que s'abocaven a la vall i al monestir, com per la riquesa i la bondat de les aigües de la seva font, que tenia tanta fama, que la gent pujava des de Tortosa per omplir-ne les garrafes. L'ermita va ser l'última de les construïdes a la primera època, les mítiques onze ermites, que en aquests primers quinze anys conformaren el desert carmelità. Ja en temps del balneari, l'ermita, com totes les altres, es restaurada i esdevé un lloc màgic i especial, porta d'entrada a la Cova Lluminosa i indret indefugible per a qualsevol estudiant del balneari.

L'explotació comercial de les aigües, obliga a un abandó forçat, les fonts s'assequen en benefici dels propietaris i els camins tant curosament treballats, magnífiques obres d'enginyeria de pedra en sec, es van tapant per la vegetació, fins que un paorós incendi incinera els frondosos boscos d'aquesta vessant i sumeix en l'oblit més absolut el traç de les rutes que hi menaven. Des de llavors, la cada vegada més ufanosa garriga, cobreix camins i marges, fen cada cop més impossible l'accés a l'ermita fins al punt que esdevé la desitjada, la inaccessible, aquella que tots volíem assolir i que un mur de vegetació feia impossible.

La descoberta. Durant les tasques de neteja i condicionament del Camí de Muntanya que La Picossa va organitzar l'any 2014, tots miràvem de reüll a Santa Agnès, fins i tot es va fer algun intent d'arribar-hi, intents que no van aconseguir ni aproximar-se, ni esbrinar una ruta utilitzable. Aquest 22 de gener de 2017, la Montserrat i el Lluís inicien un atac kamikaze amb l'objectiu d'arribar a l'ermita i sortir-ne com se pugui, després de quatre hores de feina, aconsegueixen el seu objectiu i arriben a l'ermita convençuts de que no hi ha una ruta practicable. Però en el moment de decidir el retorn la vegetació és a contrapèl i els rebutja obligant-los a baixar una mica i això acaba sent la clau de la ruta, al poder assolir una zona rocallosa amb poca vegetació que permet avançar sense entrebancs.

Així, ja descoberta la clau d'accés, el 26 de març de 2017, un potent grup de "picosseros", armats d'eines i voluntat, ataquen amb decisió el projecte, amb el resultat d'un esforç acomplert, i un objectiu assolit, aconseguint un accés còmode fins a l'ermita i fins i tot, a la famosa font de Sta. Agnès. També

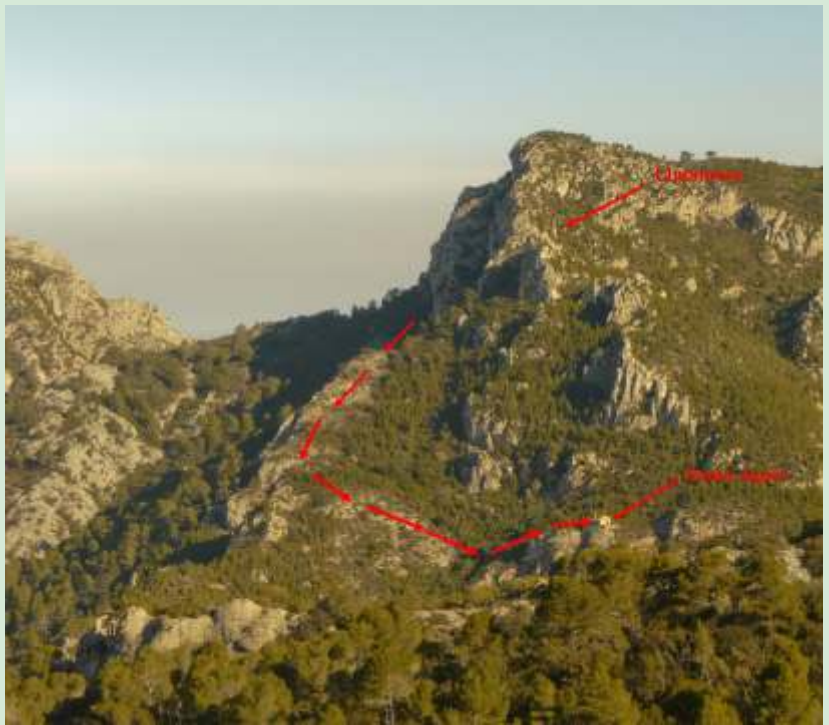
optim.gr

disseny gràfic / pàgines web / impremta digital

Tel. 977 404 145
C/ farinera, 6
43791 Ascó

info@optim.gr
www.optim.gr

L'ÚLTIMA ERMITA

deixen netejada la zona de l'ermita i l'entrada, però els queda un punt amarg, perquè la ruta seguida no és l'antiga ruta, és una bona solució però no els ha estat possible recuperar el traçat original, una tasca que queda per a més endavant, feina per a sibarites d'aquest espai natural únic i irrepetible.

I ara que?, doncs ara ve la segona part, aquesta ruta és coixa si no es recupera el camí que portava per la vesant contrària al barranc de Sant Roc. Queda doncs investigar, reconèixer, traçar i desbrossar aquest camí que de ben segur serà un actiu excursionista que complementarà amb excel·lència, les rutes que solquen aquesta vall.

Algunes vegades, l'activitat excursionista és perillosa, però potser no tant com suggereix el dibuix.

En aquest cas l'Eloi s'ha flipat una mica i al repetir el dibuix ha comès 7 errors, ets capaç de trobar-los?

Autor: Eloi Balsells

EL TREN DE BOT "LO SARMENTERO"

ENTREPANS FREDS I CALENTS
TAPES I PLATS COMBINATS
CERVESA ARTESANA I VI DE BOT
SERVEI AL FERROBUS I TERRASA

PUNT D'INFORMACIÓ i INICI D'
EXCURSIONS I VIA VERDA

eltrendebot.blogspot.com
tel. 677 974 330

The advertisement features a photograph of a white train car on a dirt path. Two people are sitting on wooden chairs in front of the train, surrounded by several large wooden wine barrels. One person is holding a bottle of wine. The background shows a dirt path with other people and bicycles. The text is overlaid on the image in yellow and white.

18 desembre 2016.- EL PORT D'ARNES. La Cova del Moro.- 15 assistents

Aquesta ruta, molt aventurera, ja va donar problemes de bon començament, el punt de sortida se'ns va resistir una mica i un cop trobat, vàrem tenir que variar el recorregut, ja que el primer tram seguia el barranc i va ser impossible a causa de que les últimes pluges van provocar que el rierol portés més aigua que l'acostumada. Així empenem el camí per la ruta que segueix paral·lela al riu, fins a la confluència del barranc del Moro, on ja no queda més remei que travessar el riu per aconseguir el sender que s'enfila pel coster tot buscant guanyar alçada per sobre del barranc. El dia és una mica ennuvolat però es manté estable i la temperatura fresca fa agradable el caminar. Arribats al ressalt rocós, el trobem en condicions precàries, ja que les últimes pluges l'han deixat relliscós, sortosament el Sendo emprèn l'escalada i assegura als demés ajudant-nos a superar el pas. Ja superat el tram, esmorzem tot gaudint de la dilatada panoràmica que ens ofereix el lloc. Tot seguit seguim la ruta prevista fins a la Cova del Moro i la capçalera del barranc, que trobem esplèndid, amb tot de cascades que ragen pel cingle, tot convertint aquest espai sec i esquerp en un paradís de bellesa excepcional, on la roca i la vegetació és conjuguen amb els reflexes brillants de les gotes d'aigua que amaraven els espadats que clouen el barranc. Una experiència que es dona ben poques vegades i una oportunitat ben especial per als excursionistes picosseros.

22 gener 2017.- Tres Termes, tres ermites. Sta. Magdalena de Garcia, St Antoni de la Torre de l'Espanyol i St Miquel de Vinebre. 16 assistents

Ja Feia molt de temps que en teníem ganes, a terme de Garcia s'han obert i condicionat molts camins, de la ma d'Oriol Masip, que ha sabut crear una xarxa de senders impressionant i també ganes d'estrenar les noves apertures que s'han fet a terme de La Torre de l'Espanyol. Tot plegat, es va concretar en aquesta ruta intimista i oberta al territori, unir tres termes a través dels seus camins ancestrals i tot resseguint les seves ermites, punt de trobada popular i indrets de comunió amb la natura. El temps es presentava plujós i poc agradable, els núvols baixos emmascaraven les panoràmiques, però després d'un bon cafè al bar, les comes es belluguen soles i comencem la caminada tot pujant a l'església vella de Garcia, el punt de partida. La ruta s'allarga tot seguint les carenes per anar a buscar l'ermita de Garcia, el sender és preciós amb un traçat molt muntanyenc i amb molt bones vistes, llàstima que les motos han deteriorat alguns trams de sender, que resulten una mica incòmodes. Arribats a Sta Magdalena, esmorzem i visitem l'ermita, gràcies als amics de Garcia que han facilitat les claus, mentre plovisqueja, quan reprenem el camí, ha parat de ploure i saltem el coll per arribar a terme de La Torre, passem per l'aljub, ara ple d'aigua, arribem a les mines d'aigua i prenem el camí que faldeja per anar a trobar l'ermita de St Antoni, aquest camí ha estat recentment obert i molt ben condicionat per l'ajuntament de La Torre. A partir d'allí anem a buscar un nou camí obert per gent de La Torre, que s'escola per camps i boscos fins arribar al Poblat Ibèric, que malauradament en aquesta ocasió estava tancat, i ja des d'allí tant sols és un moment arribar a l'ermita de St Miquel i als cotxes que teníem allí preparats. En opinió dels assistents una magnífica excursió molt bella i variada, amb força actius que la fan molt atractiva i a la que tant sols va faltar un dia menys ennuvolat que permetés panoràmiques més dilatades.

19 febrer 2017.- Mola de Colldejou, el retorn a un clàssic. 19 assistents

La Mola de Colldejou, sempre ha estat un objectiu excursionista molt cobejat, caminadors d'arreu de les comarques meridionals fan la seva ascensió pels camins més trepitjats, alguns sibarites, segueixen corriols i senderons menys coneguts i difícils de trobar. Per això resulta tant sorprenent trobar una ruta que ascendeix la Mola, desconeguda per tothom i més si es tracta, com aquesta, d'una ruta tant bella i tant especial. Un camí que ha recuperat el nostre consoci Pere López i que mereix un lloc d'honor entre els pujadors de La Mola. Però aquesta excursió tenia altres actius, el camí de sota cingle per l'amagada Font del Teix, l'ascensió de La Canal del Mig i ja tot baixant, la visita a la Foradada o Finestres de La Mola, un espai que gairebé ningú coneix i que possiblement seguirà sent un secret per a gairebé tothom, la petita joia que ens ofereix aquesta ruta. I per acabar, el sender de baixada que tanca aquesta ruta circular, no desmereix gens ni mica la resta de l'excursió, es tracta d'un camí preciós i autèntic, el camí vell que portava de Colldejou a la Torre de Fontaubella, el complement perfecte per a una excursió perfecta. Si a tot això, hi afegim una temperatura fresca, però agradable i un dia estable i nítid que va permetre gaudir abastament del paisatge, s'entén perfectament que tot plegat va resultar una magnífica experiència que va deixar ben satisfets a tots els assistents.

19 març 2017.- El Montsant, Grau de l'Enderrocada i la Serra Major, façana d'Escaladei. 12 assistents

Una ruta espiritual, banyada de llum i de solitud, que creua espais d'oració i misticisme per assolir l'Escala de Déu. Noms tant carregats de sentit com el monestir d'Escaladei o l'ermita de La Pietat, omplen de sentit aquests espadats imponents de conglomerat grisenc que es retalla contra el cel. Potser van ser pocs els que van ser capaços d'intuir la bellesa d'aquesta ruta que trenava senders i camins que van conèixer temps ancestrals i misticismes impenitents, però cap ni un dels assistents a aquesta excursió, va quedar indiferent. El grau de l'Escletxa, verdadera porta al cel que només poden travessar els justos i que penja sobre el buit com una balconada a l'infinit. Aquesta Serra Major que ens permet passejar per la bellesa d'un cel esplendorós i esquerp que només els que tenen fe poden assolir, visitant aquest Paradís amagat que tant sols és accessible als que estimen els espais naturals impossibles i per acabar el tortuós camí de baixada a l'infern humà, a la realitat crua del dia a dia, que tot passant pel Racó dels Codinals, castiga les nostres passes pendent avall, tot buscant la rutina diària, la penitència dels nostres dies pel tortuós i perdut Grau de l'Enderrocada. Si Dante hagués conegut el Montsant, la seva Divina Comèdia tindria un altre escenari.

Misticismes a part, un dia de sol esplèndid i un paisatge frapant, van fer les delícies de tots els assistents, on cal destacar que quatre d'ells, d'origen centre-europeu, van acabar totalment subjugats i vençuts per la màgia dels conglomerats eterns.

Foto de grup al cingle de la Cova del Moro d'Arnes.

A l'ermita de Santa Magdalena de Garcia, una excursió preciosa, amb un temps una mica complicat.

Tot el grup assistent a Pouet de la Mola de Coldejou, una excursió molt especial i diferent.

A Montsant, en una excursió especial que transitava espais poc coneguts de la serra.